

نامه که ی مه لا مسته فا بو شیخ موحه مه دی خال ، نه خوینده واری و بئ سه وادی مه لا ده رده خات

گو قاری روقار که هه رجاره ی تایبیه ته، به ژیانی رووناکبیریکی کورده وه ، له لایه ن بنکه ی به خشی سه رده مه وه ده رده چیت.

له ژماره 29 دا که تایبیه ت بوبه رووناکبیری گه وره ی کورد به ریز (شیخ موحه مه دی خال) . جگه له چه ندین نووسین و لیکولینه وه ، چه ند نامه یه کی کومه له که سانیک که بؤئه م به ریزه نووسیویانه تییدابلاوکراوه ته وه . یه کلک له و نامانه یه (مه لا مسته فا) یه .

کاتیک که نامه که م خوینده وه سه بیم پئی ده هات ، که ئه و که له رووناکبیره، خوینه ری وا بئ سه وادی

نه بیت نامه که له هی که سیک ده چیت که هیچ په یوه ندی به ئه ده ب و هونه ره وه نه بیت به لام

له هه مووی سه یر تر ئه وه بوبه، که له کوتایی نامه که دا ناوی مه لامسته فام بینی که نامه که هی

ئه و بوبه زور به زه یم به و گه له به سه زمانه هاته وه ، که ئه م که له پیاوه سه رکرادایه تی کردووه .

کابرايه ک که داوای مافی کلتوری و سیاسی بؤگه له که ی بکات ، به لام نه زانیت نامه یه ک به کوردي بنووسیت . له کاتیکدا ده بیت هه موو کات ، ئه م سه رکرده یه سه رهو ره خنه بیت و له ناو میشکی لاوی

کوردا ، به ئه فسووناوی بمیتیته وه . بچووکترین په خنه ش له م سه رکرده یه ، به گه وره ترین تاوان

برزمیریت .

مه لا سه ره تای نامه که ی به م شیوه یه ده ست پیدده کات :

(بو برای محترم و خوش ویست شیخ محمده خال تقدیمه) . ئه م شیوه زمانه نه عه ره بیه ، نه کوردي .

مرؤف هه ست ده کات که شیوه زمانیکی تایبیه ته . پاشان ده لیت (دوای تقدیمی زور سلام و احترام

تمنای سلامه تی موفه قیتان نوسراوی جنابتان هی، قورانی کریم و حسب معلوماتی که هه یه

تفسیره که باشه سلام احترام تقدیم ئه که م بو هه مو،،،،).

زووربه ی سه رکرده کانی جیهان (جگه کورد) ده بیت پیش ئه وه ی سیاسه تمه داریکی باش بیت ،

زمانه وانیکی باشیش بیت . چونکه زمان پله ی روشنبری مرؤف ده رده خات . هه ر بوبه سه رکرده کان

خولی تایبیه تی زمان ده خوینن وراویشکاری تایبیه تیان هه یه بؤ نووسینه وه ی نامه، ووتاره کانیان . من

درثی ئه وه نیم گه رمه لا مسته فا به و شیوه یه قسه بکات ، به لام ئه وه یه که تووره م ده کات ئه وه یه

که مه لا مسته فا به (نه یله سووف و رووناکبیرو سه رکرده یه کی ئه فسووناوی) سه یربکریت . مه لا

مسته فا گه رکتیبه که ی خالی بخویندایه ته و ه که به دیاری بؤی ناردبوو ، تۆزیک کوردى فیر ده بوبه .

به لام به داخه وه مه لا مسته فا ئه و خوینه ره باشه نه بوبه خاتوو (شوكريه په سوول) که ماموستای

زمانی کورديه له زانکوی سه لاحه دین، چه ندین کوری له سه (بارزانی وفه لسه فه) به ستوه .

ئه مانه لای من ئاساییه چونکه هه موومان له کورستان زیاوین ، ده زانین به بئ (هونه ری ماستاو !)

هیچت بؤناکریت و نان براوه ده بیت (ده رکردنی فه رهاد پیربال له زانکو ، له به رئه و هؤیانه بوبه) .

به لام زور شه رمه بؤ ئه و که سانه ی که خویان به نووسه ر و رووناکبیر داده نین ، له ئه وروپاوه

ماستاو بؤ پارتنه کان بکه ن . بؤ پیاوه لدان به سه رمه لا مسته فاداخاتوو شکوريه له کورستان نان براوه بکه ن !! .

زور سه یره ئه مانه خوشیان به (ره خنه گری گه وره ی گه ل) دا ده نین . راکردنی چه ند نووسه ریک

له ئه وروپاوه بؤ باوه شی حیزبه کان ، نیشانه ی فاشیل بونیانه له کومه لگای ئه وروپی . هیوادارم

هینده مه لا مسته فا بؤ به رزه وه ندی تایبیه تی خوتان گه وره و بچووکی مه که نه وه لیمان . چونکه

دلنیابن نه وه ی نوئ په یدا بوبه و میژووش به بیریکی نوئ ده خوینتیه وه .

ئه ر ده لان عه بدوو لا